

Jerzy Skolik

1928–1994

30 kwietnia 1994 roku zmarł nagle Profesor Jerzy Skolik, wnikliwy badacz i wybitny specjalista w zakresie analizy stereochemicznej, kierownik Katedry Chemii Produktów Naturalnych na Wydziale Towaroznawstwa, przez 40 lat w pełni oddany Uczelni, której był absolwentem. Urodził się 15 września 1928 roku w Koźlu w województwie opolskim. W latach 1949/1950–1953/1954 odbył dwustopniowe studia wyższe na Wydziale Handlu Wyższej Szkoły Ekonomicznej w Poznaniu, uzyskując tytuł magistra. Zaraz po studiach, w marcu 1954 roku, rozpoczął pracę w WSE jako asystent w Katedrze Chemii Ogólnej Wydziału Handlu, z którego w roku następnym wyodrębniono Wydział Towaroznawstwa. Adiunktem został w roku 1964 po uzyskaniu rok wcześniej stopnia doktora nauk przyrodniczych. Doktoryzował się na podstawie pracy *Korelacja pomiędzy zasadowością alkaloidów grupy sparteiny a budową ich cząsteczek*, obronioną na Wydziale Matematyki, Fizyki i Chemii UAM w Poznaniu. Habilitował się na tym samym Wydziale na podstawie rozprawy *Kompleksowe badania nad strukturą i stereochemią układów bis-chinolizydynowych typu sparteiny*. 22 października 1976 roku Rada Wydziału Matematyki, Fizyki i Chemii UAM nadała mu stopień doktora habilitowanego nauk chemicznych, uznając pracę za wyróżniającą się. Stanowisko docenta Jerzy Skolik otrzymał w roku 1977, a w roku 1990 zostało mu nadane stanowisko profesora nadzwyczajnego Akademii Ekonomicznej.

W ciągu 40-letniej pracy w Uczelni pełnił wiele funkcji organizacyjnych. W latach 1980–1982 był kierownikiem Zakładu Chemii Ogólnej i Analitycznej, a potem Zakładu Chemii Organicznej. Po reorganizacji administracyjnej Uczelni, w październiku roku 1991, przyjął kierownictwo Katedry Chemii Produktów Naturalnych. W okresie trzech kadencji (w latach 1978–1980, 1980–1984 i 1987–1990) pełnił funkcję zastępcy dyrektora Instytutu Towaroznawstwa ds. naukowo-badawczych. Ponadto czynnie uczestniczył w działaniach wielu senackich komisji. Akademia Ekonomiczna nie była jedynym terenem jego działalności organizacyjnej. Wiele wysiłku poświęcił również pracy na rzecz poznańskiego środowiska naukowego. Uczestniczył wielokrotnie w przygotowywaniu środowiskowych i międzynarodowych konferencji naukowych (w tym XIV Symposium Chemii Produktów Naturalnych IUPAC w roku 1984).

Działalność naukową rozpoczął badaniami analitycznymi dotyczącymi ilościowego i jakościowego oznaczania składników chemicznych w materiale roślinnym. Później skoncentrował zainteresowania na problemach strukturalnych i stereochemicznych złożonych substancji naturalnych, szczególnie alkaloidów łubinowych. Przedmiotem jego wnikliwych dociekań stało się ponadto zagadnienie współzależności właściwości związków chemicznych i ich budowy. W badaniach zawsze korzystał z najnowszych dostępnych mu technik gwarantujących pozytywne rozwiązanie subtelnych problemów struktury chemicznej. Wieloletnia praktyka w posługiwaniu się między innymi techniką spektroskopii w podczerwieni, techniką protonowego i węglowego rezonansu magnetycznego oraz systematyczne pogłębianie wiedzy dotyczącej interpretacji wyników pomiarów uczyniły go znawcą i specjalistą w zakresie analizy stereochemicznej. Jego udziałem stało się określenie struktury i przestrzennej konstrukcji cząsteczek wielu alkaloidów, których budowa była wątpliwa bądź zupełnie nieznaną. Dotyczy to zwłaszcza podstawowych izomerów sparteiny, ich alkilowych pochodnych, soli amoniowych i soli czwartorzędowych oraz aminotlenków. Dorobek naukowy Profesora Skolika obejmuje ponad 60 artykułów opublikowanych w chemicznych czasopiśmie krajowych i zagranicznych oraz około 70 komunikatów i referatów przedstawionych na konferencjach i sympozjach.

Profesor Jerzy Skolik był zamiłowanym pedagogiem, w pełni oddanym pracy dydaktycznej. Od pierwszych lat pracy uczestniczył w tworzeniu studenckich pracowni chemii analitycznej, fizycznej i organicznej. Z ogromnym zaangażowaniem i inwencją prowadził wykłady, ćwiczenia i seminaria z przedmiotów chemicznych. Był autorem programów wykładów i ćwiczeń oraz wielu innowacji dydaktycznych z zakresu chemii organicznej. Wniósł szczególny wkład w opracowanie 10 podręczników i skryptów dla słuchaczy kierunku towaroznawstwo. Z oddaniem patronował działalności Studenckiego Koła Naukowego Towaroznawców. Pod jego kierunkiem napisano ponad 60 prac magisterskich z chemii i towaroznawstwa. Był promotorem 3 prac doktorskich. Cieszył się dużym uznaniem władz Uczelni i studentów. Za działalność naukową i dydaktyczno-wychowawczą był wielokrotnie wyróżniany nagrodami ministra szkolnictwa wyższego. Był odznaczony Medalem Komisji Edukacji Narodowej, Złotym Krzyżem Zasługi oraz innymi odznaczeniami i medalami honorowymi.

Dla współpracowników pozostał w pamięci jako wzór pracowitości, życzliwości i uczynności, człowiek prawy, wielkiego serca, wrażliwy i zatroskany niepowodzeniami innych. Pełen taktu w kontaktach z otoczeniem i nieodmawiający pomocy nikomu, kto o taką pomoc doń się zwracał, zyskał sobie ogromny szacunek, uznanie i sympatię.

Jan Jasiczak